

Idegenek? Nyílik képernyős ablak..
A Becsületnek azok is maradnak!
Ha gondolkozol, világosan látni
mit ér Főmufti Úr, a gazdasági
címerember, - vagy már a villanykörtét
kicsavarta agyadban az ökörség?
S az a karrierbiciklis akarnok,
fel nem nőtt ifjú, ha kiereszt hangot
fúvókáján? Mondd, hát tényleg nem érted
kiknek zenélnek e pimasz legények
oly hangosan, s miért? Kétféle nóta:
téged bolondít, - másnak dáridóra
alkalmat ad, s lovat is ad alája,
de ha te kérsz, mindjárt ALÁSZOLGÁJA!
Ha késve is bár, a közmondást lásd át:
rosszul alszik, ki rosszul veti ágyát,
s valóba is átkíséri az álom,
agyát kábítón, érző szívét bántón.

Más haza kell: értelmesebb és tisztább,
melyben gyakrabban győzhet az igazság,
s a bíró nem pulpitusról vezényelt,
Haza, amely e középkori éjjelt
a Hajnalhoz egyre közelebb hozza, -
Haza, amely nem a sötétség foglya.

Most, ez a föld? Haszonlesők rút árnya
vetődik rá mindenre: álvitákra,
törvény örvényre, amely pénzt kiforgat
a köz zsebéből gazdag tolvajoknak,
magát késnek kínáló birkanépre
(annyi esze sincs, hogy kárát megértse),
hamis múltra (akik most szónokolnak,
földi javak mellett múltat is lopnak),
dőlő Keresztre, álszent énekekre..
Ez a Szabadság? Ez az ország veszte!

Istenezsme, Szépség, költői Álom!

Bár felénk jönnél mondabeli hágón,
virággal, - és korbáccsal is, Ítélet
szintén kell, nézd csak, e sok bűnt és vétket!

Eszme-Isten, Szépség! Költői Álmod
hozd el, s Hazának gyönyörű világod,
Csillag-eged, mely arcot vált a Napra,
ha rózsapír a Hajnalt magasztalja,
korbácsod csapjon, ha kell, újra s újra,
visszataszító, aljas cirkuszokra,
majomparádét tapsoló tömegre
(nem volt elég a múlt sok vére, könnye?),

Hazát hozz, mert itt szennyes föld, és égbolt!

TOLVAJOKBÓL, HAZUGOKBÓL ELÉG VOLT!

(2013)